

Sygn. akt V K 186/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2017r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Dorota Scott - Sienkiel

Protokolant – Marta Kornacka

w obecności Prokuratora Elżbiety Dunaj- Wałach

po rozpoznaniu w dniu 2.12.2016 r., 3.04.2017r., 8.05.2017r., 31.05.2017r. na rozprawie

sprawy

1. K. Z. (1)

urodzonego (...) w W.

syna K. i H. z d. K.

2. P. F. (1)

urodzonego (...) w W.

syna B. i B. z d. K.

oskarżonych o to, że: **I.** W nocy z 26/27 kwietnia 2016r. w m. (...) gm. B. działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych do garażu, dostali się do jego wnętrza skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia rurek miedzianych, pompę wodną, kołowrotek drewniany, koło drewniane, 4 komplety kluczy warsztatowych oraz piłę motorową H. powodując tym straty na łączną kwotę 5020 zł działając tym na szkodę R. C. i (...). V.I. G., przy czym zarzucanego czynu dopuścili się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności popełniając umyślnie przestępstwo podobne do przestępstwa, za które byli już wcześniej skazani,

tj. o czyn z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §2 kk

II. W nocy z 6/7 maja 2016r. w m. S. gm. B. działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim wybiciu szyby w oknie budynku mieszkalnego nr (...) dostali się do jego wnętrza skąd następnie dokonali zaboru w celu przywłaszczenia kuchenki mikrofalowej m-ki S., odkurzacza Z., zastawy sztućców srebrnych, odzieży damskiej, butów powodując tym straty na łączną kwotę 30900 zł działając tym na szkodę R. C.i (...) V.I. G., przy czym zarzucanego czynu dopuścili się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 1 roku kary pozbawienia wolności popełniając umyślnie przestępstwo podobne do przestępstwa, za które byli już wcześniej skazani,

tj. o czyn z art. 279 §1 kk w zw. z art. 64 §2 kk

III. W czasookresie od 7 do 9 maja 2016r. w m. (...) gm. B. działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem wykorzystując wybite okno w budynku mieszkalnym dostali się do jego wnętrza skąd następnie dokonali zaboru w celu przywłaszczenia baterii łazienkowej, malaksera, butli gazowej szt. 2, naczyń m-ki C., kompletu noży samoostrzących ze stojakiem, szklanki, kieliszki, ekspres do kawy H., chemia użytkowa,

pojemniki ciśnieniowe 5 szt., zmywarka I., kuchenka gazowa I., pochłaniacz, opiekacz B., pościel i kołdry, zastawa srebrna, świecznik pięcioramienny srebrny, taca srebrna, oświetlenie L. z pilotem, naczynia kuchenne, telewizor 50 cali S. żyrandol, 3 szt. mosiężnych świeczników i dzbanków, stare żelazko i młynek do kawy, porcelana M., drewniana ikona, koce, pościel 5 kompletów, ręczniki szt. 30, kozuch z owczej wełny, futro kol. jasna czekolada szt. 2, płaszcz skórzany, kurtka skórzana szt. 2, płaszcz m-ki M. z lisem, obrusy, 2 pary butów skórzanych kozaków, pantofle i sandały m-ki M. T. białe, czerwone, granatowe, żółte, błękitne, 8 szt. bransoletek złotych, 2 łańcuszki złote, złote pierścionki szt. 3, torebka L. V., torebka G. A. oraz kosmetyki damskie powodując tym straty na łączną kwotę 86775 zł działając tym na szkodę R. C. i (...). V.I. G., przy czym zarzucanego czynu dopuścili się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności popełniając umyślnie przestępstwo podobne do przestępstwa, za które byli już wcześniej skazani,

tj. o czyn z art. 278 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk w zw. z art. 12 kk

3. K. K. (1)

urodzonego (...) w G.

syna S. i T. z d. S.

oskarżonego o to, że: **IV.** W nocy z dnia 8/9 maja 2016r. w m. S. gm. B. nabył od P. F. (1) telewizor m-ki S. model (...) wraz z uchwytem o łącznej wartości 4500 zł za kwotę 150 zł wiedząc, że telewizor z uchwytem został uzyskany za pomocą czynu zabronionego czym działał na szkodę R. C. (1) i (...). V.I. G.,

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

4. T. K.

urodzonego (...) w G.

syna S. i T. z d. S.

oskarżonego o to, że: **V.** W nocy z dnia 8/9 maja 2016r. w m. S. gm. B. pomógł P. F. (1) w ukryciu a następnie zbyciu telewizora m-ki S. model (...) wraz z uchwytem o łącznej wartości 4500 zł wiedząc, że telewizor z uchwytem został uzyskany za pomocą czynu zabronionego czym działał na szkodę R. C. (1) i (...). V.I. G.,

tj. o czyn z art. 291 §1 kk

1. Oskarżonych **K. Z. (1)** i **P. F. (1)** uznaje za winnych popełnienia zarzucanych im czynów i za to:

- za czyny opisane w pkt I i II aktu oskarżenia, przy przyjęciu, że stanowią ciąg przestępstw, na podstawie art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk skazuje oskarżonych, zaś na podstawie art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk przy zastosowaniu art. 91§1 kk wymierza im kary po 2 (dwa) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

- za czyn opisany w pkt III aktu oskarżenia na podstawie art. 278 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk w zw. z art. 12 kk skazuje obu oskarżonych na kary po 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 85 kk, art. 86§1 kk orzeka wobec oskarżonych K. Z. (1) i P. F. (1) kary łączne po 2 (dwa) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

3. Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego K. Z. (1) kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres tymczasowego aresztowania od dnia 10 maja 2016r. godz. 16:10 do dnia 2 grudnia 2016r. godz. 13:40.

4. Na podstawie art. 63 §1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego P. F. (1) kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres tymczasowego aresztowania od dnia 9 maja 2016r. godz. 16:20 do dnia 2 września 2016r. godz. 14:06.

5. Oskarżonego **K. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt IV aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 30 (trzydzieści) złotych.

6. Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego K. K. (1) kary grzywny zalicza okres jego zatrzymania w dniach od 9 maja 2016r. do dnia 11 maja 2016r. uznając karę grzywny za wykonaną w zakresie 4 (cztery) stawek dziennych.

7. Oskarżonego **T. K.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt V aktu oskarżenia z tym, że z opisu czynu eliminuje fragment: „pomógł w ukryciu” i za to na podstawie art. 291§1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk w zw. z art. 33§1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 30 (trzydzieści) złotych.

8. Na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego T. K. kary grzywny zalicza okres jego zatrzymania w dniach od 9 maja 2016r. do dnia 11 maja 2016r. uznając karę grzywny za wykonaną w zakresie 4 (cztery) stawek dziennych

9. Na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonych K. Z. (1) i P. F. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonego (...) S. A. V.I. G.w W. kwoty 10.000 (dziesięć tysięcy 00/100) złotych.

10. Na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonych K. Z. (1) i P. F. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonej R. C. (1) kwoty 70.000 (siedemdziesiąt tysięcy 00/100) złotych.

11. Na podstawie art. 230§2 kpk dowód rzeczowy w postaci butów - pantofli koloru czarnego (Drz. 676/16) zwraca oskarżonemu K. Z. (1).

12. Zasadza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy radcy prawnego A. J. kwotę 1.033,20 (jeden tysiąc trzydzieści trzy 20/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu, w tym kwotę 193,20 (sto dziewięćdziesiąt trzy 20/100) złotych tytułem podatku VAT.

13. Zasadza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy adw. W. B. kwotę 1.476,00 (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć 00/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu, w tym kwotę 276 (dwieście siedemdziesiąt sześć 00/100) złotych tytułem podatku VAT.

14. Zwalnia oskarżonych od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt V K 186/16

UZASADNIENIE

na zasadzie art. 423§1a kpk odnoszące się do oskarżonego P. F. (1) i K. Z. (1)

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. F. (1) (dalej: P. F. (1)) i K. Z. (1) są mieszkańcami miejscowości S. gm. B.. R. C. (1) jest właścicielką nieruchomości położonej w tej samej miejscowości. Kobieta nie mieszka w nim na stałe, gdyż pracuje za granicą – w Niemczech. W domu w S. przebywa, gdy przyjeżdża na urlop do Polski. W czasie, gdy R. C. (1) przebywa za granicą, domem opiekują się jej rodzice oraz syn K. C. (1).

W kwietniu 2016r. P. F. (1) i K. Z. (1) postanowili włamać się do budynków należących do R. C. (1), wykorzystując nieobecność ich właścicielki. Pierwszy raz udali się na posesję R. C. (1) w nocy z 26/27 kwietnia 2016r. Po przybyciu na miejsce wyłamali zamek w drzwiach wejściowych do garażu, dostali się do jego wnętrza, skąd zabrali rurki miedziane,

pompę wodną, kołowrotek drewniany, koło drewniane, 4 komplety kluczy warsztatowych oraz pilę motorową H.. Wartość skradzionego mienia wyniosła 5.020 złotych. Złom miedziany wyniesiony z garażu został następnie sprzedany przez P. F. (1) na skupie złomu w W..

Kolejny raz P. F. (1) i K. Z. (1) udali się do miejsca zamieszkania R. C. (1) w nocy z 6 na 7 maja 2016r. Wówczas postanowili wejść do budynku mieszkalnego. W tym celu wybili okno w domu, aby dostać się do jego wnętrza. Po wejściu do środka wynieśli kuchenkę mikrofalową m-ki S., odkurzaczy Zelmer, zastawę sztućców srebrnych, odzież damską i buty. Wartość skradzionego przez obu mężczyzn mienia wyniosła 30.900 złotych.

W okresie od 7 do 9 maja 2016r. obaj mężczyźni przychodzili do domu R. C. (1) i wykorzystując wybite okno w budynku mieszkalnym, dostawali się do jego wnętrza, skąd sukcesywnie wynosili szereg przedmiotów, które tam znaleźli. Wynieśli baterię łazienkową, którą wcześniej wymontowali, podobnie jak i zmywarkę I. oraz kuchenkę gazową I., pochłaniacz i opiekacz B., a także oświetlenie L. z pilotem i żyrandol. Wśród ich łupów znalazły się również malakser, 2 butle gazowe, naczynia marki C., komplet noży samoostrzących ze stojakiem, szklanki, kieliszki, ekspres do kawy H., naczynia kuchenne i pojemniki ciśnieniowe 5 sztuk P. F. (1) i K. Z. (1) zabrali również telewizor 50 cali Samsung, zastawę srebrną, świecznik pięcioramienny srebrny, tacę srebrną, 3 sztuki mosiężnych świeczników i dzbanków, stare żelazko i młynek do kawy, porcelanę M., i drewnianą ikonę. Wśród skradzionych rzeczy znalazła się również pościel - 5 kompletów, kołdry, koce, ręczniki sztuk 30, obrusy oraz ubrania: kozuch z owczej wełny, dwa futra kol. jasna czekolada, płaszcz skórzany, dwie kurtki skórzane, płaszcz m-ki M. z lisem, dwie pary butów skórzanych kozaków, pantofle i sandały m-ki M. T. białe, czerwone, granatowe, żółte, błękitne. Mężczyźni zabrali nawet chemię użytkową oraz kosmetyki damskie. Ich łupem padły również torebki L. V. i G. A. oraz złota biżuteria: 8 sztuk złotych bransoletek, 2 łańcuszki złote, 3 złote pierścionki. Łączna wartość skradzionego w tym okresie mienia wyniosła 86.775 zł.

W nocy 7 maja 2016r. P. F. (1) zadzwonił do T. K., konkubenta swojej siostry K. F. (1) i zaproponował mu kupno telewizora za 150 złotych. T. K. nie był zainteresowany tą propozycją, ale przekazał telefon swojemu bratu K. K. (1). Po krótkiej rozmowie K. K. (1) zgodził się kupić telewizor od P. F. (1). Tej samej nocy T. K. i K. K. (1) pojechali samochodem należącym do tego ostatniego do miejscowości S.. Towarzyszyła im żona K. - M. K. (1) i ich wspólne dziecko. Gdy dojechali do S., spotkali się w wyznaczonym miejscu z P. F. (1) i K. Z. (1), a następnie razem udali się do miejsca, gdzie ukryty był telewizor. K. K. (1) zapłacił za telewizor 150 złotych i zabrał go do samochodu. K. Z. (1) proponował K. K. (1) zakup pralki, kuchenki gazowej, zmywarki, odkurzacza, kuchenki mikrofalowej i kina domowego, jednak K. K. (1) nie był zainteresowany nabyciem tych rzeczy.

W dniu 9 maja 2016r. na posesję R. C. (1) przyjechali jej rodzice. Zwrócili uwagę, że w oknie salonu zostało wybite okno. Zorientowali się, że doszło do włamania i zgłosili sprawę do Komendy Powiatowej Policji w W.. Podczas sprawdzania posesji odkryli pod drzewem wyniesiony z mieszkania sprzęt w postaci zmywarki, kuchenki i okapu. Tego samego dnia H. B. (1) - matka R. C. (1) złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w Komendzie Powiatowej Policji w W..

Posiadłość R. C. (1) była ubezpieczona w (...) S.A. V.I. G..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. F. (1) (k. 576, 92-93, 136-137, 139-140, 291-292, 327-328) i częściowo wyjaśnienia K. Z. (1) (k. 575v, 117-118, 134-135, 136, 289-290, 330-331), wyjaśnienia K. K. (1) (k. 576, 72-73, 143) i T. K. (k. 576v, 81-83, 144-145, 437-438) oraz w oparciu o zeznania świadków: R. C. (1) (k. 606v-607v, 197-198, 201-202, 213-214) H. B. (1) k. 608, 1-2), M. W. (k. 608), M. K. (1) k. 652v, 160-161) P. O. (k. 652v, 241-242), M. K. (2) (k. 653, 63-64), K. C. (1) (k. 653, 203-204). A. A. (k. 653v), K. C. (1) (k. 674-674v), dokumenty w postaci: protokołu ustnego zawiadomienia o przestępstwie, k. 1-2, protokołu oględzin, k. 3-5, materiału poglądowego, k. 6-9, 184-189, protokołów zatrzymania rzeczy, k. 20-22, 85-87, 88-90, 102-104, 163-165, protokołów oględzin rzeczy, k. 25-26, 179-182, protokołów eksperymentu procesowego, k. 75-76, 120-121, protokołu oględzin miejsca, k. 122-123, materiału poglądowego, k. 124-125, kserokopii zeszytu zdających złom, k. 243-244, opinii z zakresu badań traseologicznych, k. 412-424, wydruku akt szkodowych, k. 637-651.

Mając na uwadze to, że z wnioskiem o uzasadnienie wyroku wystąpili jedynie obrońcy oskarżonych P. F. (1) i K. Z. (1), stosownie do przepisu art. 423 § 1a kpk Sąd dalszą część uzasadnienia ograniczył do tych części wyroku, które dotyczą tych oskarżonych.

W toku rozprawy głównej oskarżony P. F. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów w części, nie przyznał się bowiem do kradzieży wszystkich przedmiotów wymienionych w zarzucie z pkt III aktu oskarżenia. Stwierdził, że wśród skradzionych przedmiotów nie było złota, piły motorowej, kluczy, żyrandola, ubrań, kosmetyków, naczyń kuchennych, koców, pościeli, ani drewnianej ikony. Nie potrafił przypomnieć sobie, czy dokonał kradzieży ręczników. Oskarżony nie potrafił wskazać, dlaczego z kolegą zdecydowali się na to włamanie, ani też kto był pomysłodawcą. Stwierdził, że ze wszystkich zabranych rzeczy zostały sprzedane jedynie miedziane rurki i telewizor, pozostałe rzeczy zostały zabezpieczone przez Policję. W pozostałym zakresie P. F. (1) skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (wyjaśnienia P. F. k. 576). Wobec tego odczytano wyjaśnienia P. F. (1), złożone w toku postępowania przygotowawczego, które po odczytaniu oskarżony w całości potwierdził.

Oskarżony P. F. (1) w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego, przesłuchiwany po raz pierwszy podał, że do domu R. C. (1) udał się w nocy z 8 na 9 maja 2016r. wraz z kolegą K. Z. (1), który miał być tam już wcześniej. W oknie budynku mieszkalnego była już wybita szyba, więc przez otwarte okno weszli razem do środka. P. F. (1) podał, że zabrał wtedy telewizor, który znajdował się w dużym pokoju z kominkiem, zaś K. Z. (1) w tym czasie w kuchni rozmontowywał kuchnię gazową, okap kuchenny i zmywarkę. Wszystkie te rzeczy obaj przenieśli w rejon stawku, gdzie następnie je ukryli. Tej samej nocy P. F. (1) skontaktował się z K. K. (1), któremu zaproponował kupno telewizora. K. K. (1) przyjechał samochodem z bratem T. K. i zapłacił za telewizor 150 złotych. P. F. (1) zaprzeczył, jakoby tego dnia zabrali pościele, sztućce, koc i świeczniki. Podał również, że nie włamywał się z K. Z. (1) do garażu i nie wynosił stamtąd żadnych narzędzi. (wyjaśnienia oskarżonego P. F. k. 92-93).

W trakcie konfrontacji z oskarżonym K. Z. (1), którą przeprowadzono w dniu 10 maja 2016r. P. F. (1) znacząco zmienił swoje wyjaśnienia, potwierdzając wersję swego kolegi. Podał, że w domu R. C. (1) byli łącznie trzy razy i raz w garażu pokrzywdzonej, skąd zabrali dwie rurki miedziane o długości ok. 3,5 m. Tego samego dnia P. F. (1) uzupełniając wyjaśnił, że przed pierwszym wejściem do domu pokrzywdzonej, to K. Z. (1) wybił szybę w oknie, a następnie to okno otworzył i wówczas razem weszli do środka. Następnie wynieśli na zewnątrz kuchenkę mikrofalową, odkurzacz, sztućce, środki czystości i ręczniki. Rzeczy te schowali w lesie. Gdy byli w domu R. C. (1) kolejny raz, wynieśli jedynie telewizor, który następnie sprzedali K. K. (1). Podczas ostatniej wyprawy wynieśli z domu kuchenkę gazową, zmywarkę i okap, które ukryli przy stawie. Oskarżony przyznał również, że włamali się do garażu, ale zaznaczył, że zabrali stamtąd jedynie metalowe rurki. Zaprzeczył by ukradli pościel, ubrania i koce oraz piłę oraz narzędzia z garażu. Podał, że takich rzeczy w domu nie było. (wyjaśnienia P. F. k. 136-137, 139-140)

W toku dochodzenia P. F. (1) składał wyjaśnienia jeszcze dwukrotnie – w dniu 8 i 21 lipca 2016r. Doprecyzował wówczas datę, kiedy dokonał wraz z K. Z. (1) włamania do garażu – miało to miejsce w nocy z 26 na 27 kwietnia 2016r. Razem dokonali wówczas kradzieży metalowych rurek, które sprzedali na punkcie skupu złomu w W.. Zaprzeczył, by z domu wynosili złoto, ubrania, srebrne świeczniki, porcelanę, ikonę (wyjaśnienia P. F. k. 291-292, 327-328).

Oskarżony K. Z. (1) w toku rozprawy częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Podał, że z domu R. C. (1) zabrał jedynie te przedmioty, które później zostały zatrzymane. Wówczas brakowało jedynie odkurzacza, ale oskarżony nie potrafił wyjaśnić, co z nim się stało. K. Z. (1) stwierdził również, że nie zabrał z domu pokrzywdzonej żadnego złota, bo go tam nie było. W pozostałym zakresie K. Z. (1) odmówił składania wyjaśnień, odczytano mu więc wyjaśnienia, które składał w toku dochodzenia (wyjaśnienia K. Z. k. 575v). Odczytane wyjaśnienia oskarżony potwierdził w całości.

Przesłuchiwany w dniu 10 maja 2016r. w charakterze podejrzanego K. Z. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, podając jednocześnie, iż nie wszystkie przedmioty wymienione w zarzutach zostały skradzione przez niego i jego kolegę. K. Z. (1) podał, że po raz pierwszy poszedł z P. F. (1) na teren posiadłości pokrzywdzonej w nocy z 6 na 7 maja 2016r. Wtedy wybił szybę w oknie do domu i dzięki temu dostali się do środka. Zabrali wówczas kuchenkę

mikrofalową, odkurzacz, ręczniki, sztucce i inne przedmioty, które schowali następnie w lesie. Następnej nocy z domu R. C. (1) wynieśli telewizor, który następnie sprzedali dla K. K. (1) za 150 złotych. Kolejnej nocy ukradli natomiast zmywarkę, kuchenkę gazową i okap, które to rzeczy ukryli przy stawie obok domu. K. Z. (1) potwierdził również, że to on i jego kolega dokonali włamania do garażu. Podał jednak, że zabrali z niego jedynie rurki miedziane i inne metalowe przedmioty, które następnie sprzedali na skupie złomu w W.. Zaprzeczył, by z garażu zabrali klucze i piłę. Nie potrafił również wyjaśnić, co się stało z kuchenką mikrofalową i odkurzaczem (wyjaśnienia K. Z. k. 117-118, 134-135, 136).

K. Z. (1) w toku postępowania przygotowawczego był przesłuchiwany jeszcze dwukrotnie – w dniu 8 i 21 lipca 2016r. Podał wówczas, że włamania do garażu dokonał z kolegą w nocy z 26 na 27 kwietnia 2016r. i wyniósł z niego jedynie miedziane i metalowe elementy. Nadal podtrzymywał, że nie dokonał kradzieży piły i kluczy. Nie potrafił również wyjaśnić, co się stało ze złotem, ikoną, torebkami, odzieżą, butami i pościelą (wyjaśnienia K. Z. k. 289-290, 330-331).

W ocenie Sądu wyjaśnienia złożone przez P. F. (1) i K. Z. (1) nie budzą wątpliwości odnośnie samego faktu dokonania przez nich włamania do budynków należących do R. C. (1), jak i czasu popełnienia przestępstwa. Obaj oskarżeni przyznali się do włamania zarówno do garażu, jak i budynku mieszkalnego, zaś K. Z. (1) wskazał miejsce ukrycia części przedmiotów, które wynieśli z tych pomieszczeń. Jednocześnie obaj oskarżeni przyznali się do kradzieży tych rzeczy, które zostały następnie odnalezione oraz do kradzieży telewizora, sprzedanego K. K. (1). Ich wyjaśnienia w tym zakresie są zbieżne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, przede wszystkim opinią z zakresu badań traseologicznych, k. 412- 424, protokołami eksperymentu procesowego, k. 75-76, 120-121, protokołem oględzin, k. 3-5, materiałem pogładowym k. 6- 9, 184-189, protokołami zatrzymania rzeczy, k. 20-22, 85-87, 88-90, 102-104, 163-165, protokołami oględzin rzeczy, k. 25-26, 179-182, protokołami oględzin miejsca, k. 122-123, materiałem pogładowego, k. 124- 125, kserokopią zeszytu zdających złom, k. 243-244. Korespondują nadto z wyjaśnieniami T. K. i K. K. (1) w zakresie okoliczności dokonania sprzedaży telewizora (wyjaśnienia K. K. (1) k. 576, 72-73, 143 i T. K. k. 576v, 81-83, 144-145, 437-438).

Nie ma również żadnych wątpliwości, w jakim czasie doszło do włamania. Z relacji P. O. – pracownika skupu złomu w W. wynika, że P. F. (1) sprzedawał u niego miedziane rurki w dniu 27 kwietnia 2016r. (zeznania P. O. k. 652v), zaś przedmioty te zostały wyniesione z garażu. Syn pokrzywdzonej - K. C. (1) zeznał, że przyjeżdżał do domu w S. ostatniego dnia kwietnia, a więc już po dokonaniu włamania do garażu. K. C. (1) nie zauważył wówczas, by coś wówczas zginęło, bo jak sam przyznał, nie zwracał wówczas uwagi na garaż (zeznania K. C. k. 203v-204). Po tej wizycie K. C. (1) nie przyjeżdżał już do S., zaś włamanie do domu odkryli dopiero rodzice R. C. (1) w dniu 9 maja 2016r. (zeznania H. B. k. 1-2). Niewątpliwie zatem włamanie do budynku mieszkalnego miało miejsce w okresie do 8 maja 2016r. Sąd dał zatem wiarę relacjom oskarżonych w zakresie dat i ilości ich wejść na posiadłość pokrzywdzonej, bowiem rodzaj i ilość wyniesionego mienia wskazuje, iż nie dokonano tego jednorazowo.

Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom P. F. (1) i K. Z. (1) odnośnie tego, co rzeczywiście zostało przez nich skradzione. Oskarżeni zaprzeczyli bowiem, że z garażu R. C. (1) wynieśli piłę i narzędzia, zaś z domu ubrania, srebrne świeczniki, porcelanę, ikonę i przede wszystkim złoto. W tym zakresie wyjaśnieniom oskarżonych nie można było jednak dać wiary, gdyż nie były one konsekwentne i zmieniały się znacząco w toku całego postępowania. Zwrócić należy uwagę, że P. F. (1) początkowo podawał, że wraz z kolegą był w domu R. C. (1) jedynie raz i razem zabrali jedynie telewizor oraz kuchenkę gazową, okap kuchenny i zmywarkę. Były to tylko te przedmioty, które od razu zostały odnalezione - kuchnia gazowa, okap i zmywarka nad pobliskim stawem, zaś telewizor u K. K. (1), osoby której go sprzedano i która wskazała, kto oferował jej sprzedaż tego przedmiotu (wyjaśnienia K. K. k. 72-73). Bezcelowe zatem byłoby zaprzeczanie przez oskarżonych, że rzeczy te nie padły ich łupem. P. F. (1) do kradzieży innych rzeczy, również tych pochodzących z garażu przyznał się dopiero wówczas, gdy został skonfrontowany z K. Z. (1), a który wcześniej wskazał miejsce ukrycia innych przedmiotów pochodzących z posesji R. C. (1). Obaj jednak w dalszym toku postępowania utrzymywali, że ukradli jedynie te przedmioty, które zostały następnie odnalezione przez Policję.

Takie twierdzenia oskarżonych są jednak sprzeczne z relacją pokrzywdzonej R. C. (1) i stanowią przyjętą przez P. F. (1) i K. Z. (1) linię obrony, mającą na celu zmniejszenie ich odpowiedzialności w zakresie ilości przywłaszczonych przedmiotów. W ocenie Sądu nie ma żadnych racjonalnych powodów, by nie dać wiary relacji pokrzywdzonej co do

tego, jakiego rodzaju mienie utraciła w wyniku przestępczej działalności obu oskarżonych. R. C. (1) była konsekwentna w swoich zeznaniach w tym zakresie i od początku szczegółowo podawała, jakie przedmioty zostały jej skradzione, opisując ich wygląd, podając marki i wartość. Jej dom przed włamaniem było w pełni wyposażony, co potwierdzają również inni przesłuchani w sprawie świadkowie (zeznania H. B. k. 608, K. C. k. 653, A. A. k. 653v-654). Jakkolwiek R. C. (1) nie przebywała w S. na stałe, gdyż często wyjeżdżała do Niemiec do pracy, jednak wszelkie zarobione tam pieniądze inwestowała w wyposażenie domu, który był jej jedynym miejscem zamieszkania w Polsce i do którego planowała z czasem przenieść się wraz z rodzicami. Posiadłość była ubezpieczona (wydruk akt szkodowych k. 637-651) i jednocześnie pod jej nieobecność pilnowali jej rodzice R. C. (1) oraz syn K. C. (1), na stałe mieszkający w G.. Dom nie był zatem opuszczony, więc pokrzywdzona mogła żywić uzasadnione przekonanie, że jest dostatecznie zabezpieczony przez włamaniem i kradzieżą znajdujących się w nim wartościowych przedmiotów.

Nie ma również zdaniem Sądu wątpliwości, że R. C. (1) przed włamaniem posiadała złotą biżuterię, którą przechowywała w zamkniętej skrzynce w szafie. Pokrzywdzona podała, że sama szkatułka nie została skradziona, ale stała pusta obok kominka. R. C. (1) lubiła kolekcjonować złoto (zeznania H. B. k. 608), do biżuterii miała emocjonalny stosunek, bo często otrzymywała ją jako prezenty, stąd też nie dziwi, iż dokładnie pamiętała, jakiego rodzaju biżuterię utraciła i ile jej było. Fakt posiadania przez pokrzywdzoną złotych łańcuszków i bransoletek oprócz pokrzywdzonej potwierdzili również: jej matka H. B. (1) (zeznania H. B. k. 608), siostra cioteczna – A. A. (zeznania A. A. k. 653v-654) oraz syn K. C. (1). Świadek K. C. (1) przyznał, że w pudełku przechowywany był także jego łańcuszek, który dostał na swoje 18 urodziny. Oddał go matce na przechowanie, ponieważ nie chciał go nosić (zeznania K. C. k. 653, 203-204). Wskazać również należy, że były mąż R. C. – K. C. nie wiedział co prawda, czy pokrzywdzona przechowywała biżuterię w domu, jednak potwierdził, że on również dawał jej prezenty w postaci złotych łańcuszków i bransoletek (zeznania K. C. k. 674-674v). K. C. (1) zaprzeczył nadto, jakoby rozpowiadał, że R. C. (1) w domu nie przechowywała złotej biżuterii. Za niewiarygodne uznać zatem należało zeznania M. W., która twierdziła, że K. C. (1) mówił to jej bratowej B. Z. (zeznania M. W. k. 608). Świadek nie mógł mieć żadnej wiedzy na ten temat, skoro od wielu lat (od 2010r.) nie przebywał w domu w S. (zeznania K. C. k. 674-674v. R. C. k. 608v)

Obaj oskarżeni zaprzeczyli, jakoby zabrali przedmioty wskazywane przez R. C. (1), a które nie zostały odnalezione przez Policję we wskazanym przez nich miejscu. To jednak nie przesądza, że ich istotnie nie ukradli. P. F. (1) i K. Z. (1) swój przestępczy proceder prowadzili na terenie posiadłości pokrzywdzonej przez kilka dni i w tym czasie mieli możliwość nie tylko wyniesienia wskazywanych przez nią rzeczy, ale ich skutecznego ukrycia, a nawet zbycia. Oskarżeni wynosili z domu i garażu różne przedmioty, nawet środki czystości i kosmetyki, zatem nie można racjonalnie przyjąć, iż nie byli zainteresowani rzeczami, które przedstawiały większą wartość niż środki chemiczne, w tym m.in. markowymi ubraniami, porcelaną, ikoną czy złotem. Jednocześnie okoliczności sprawy nie wskazują, by kradzież części przedmiotów znajdujących się w mieszkaniu R. C. (1) (m.in. złota), czy też piły i narzędzi z garażu można byłoby przypisać również innemu sprawcy lub sprawcom. Nie jest bowiem w ocenie Sądu prawdopodobne, że dokładnie w tym samym miejscu i czasie co oskarżeni P. F. (1) i K. Z. (1), kradzieży na posesji pokrzywdzonej dopuszczał się jeszcze ktoś inny. Oskarżeni podjęli decyzję, że najpierw dokonają włamania do garażu i domu, a następnie wynosili z tych pomieszczeń różne przedmioty tak długo, jak długo proceder ten nie został wykryty przez rodziców pokrzywdzonej.

Wskazać również należy, że dostęp do pomieszczeń pokrzywdzonej R. C. (1) miał ściśle określony krąg osób, do którego należeli tylko jej rodzice i syn, pilnujący obejścia. Do czasu odkrycia włamania przez H. B. (1) i jej męża, żadna z osób doglądających posiadłości nie stwierdziła, by cokolwiek z niej zginęło.

Sąd uznał za wiarygodne relacje wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków (poza zeznaniami M. W., z powodów o których była mowa wyżej), gdyż są jasne, logiczne, uzupełniają się wzajemnie i korespondują z zeznaniami pokrzywdzonej. Nie zaistniały żadne powody, by podważać ich wiarygodność. Nic do sprawy nie wniosły jedynie zeznania M. K. (2), któremu nic w prawie nie było wiadome (zeznania M. K. k. 653, 63-64). Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego zdaniem Sądu wskazuje na to, że P. F. (1) i K. Z. (1) dopuścili się wszystkich zarzucanych im aktem oskarżenia czynów.

Przestępstwo kradzieży stypizowane w art. 278§1 kk polega na zaborze w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej. W rozumieniu tego przepisu przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej (właściciela, posiadacza lub dzierżyciela) i objęcie we własne władanie. Chodzi tutaj o faktyczne władztwo nad rzeczą, które w wyniku zaboru zostaje wbrew woli posiadacza naruszone. Stanowiący istotę kradzieży zabór następuje bezprawnie, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, której mienie (rzecz) zabrano (wyr. SN z 18 XII 1998 r., IV KKN 98/98, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 7-8). Kradzież jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym. Cel przywłaszczenia oznacza zamiar postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem (włączenia do swego stanu posiadania, sprzedaży, zużycia, podarowania innej osobie, a nawet porzucenia - por. wyr. SN z 5 V 2000 r., V KKN 406/97, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 4; A. Marek, Komentarz do art. 278 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553) [w:] Kodeks karny. Komentarz, A. Marek, LEX, 2007, wyd. IV). Z kolei art. 279§1 kk tworzy kwalifikowany typ kradzieży określonej w art. 278 kk. Znamieniem kwalifikującym jest sposób działania sprawcy, mianowicie włamanie. Kradzież z włamaniem zawsze stanowi przestępstwo, niezależnie od wartości przedmiotu czynności wykonawczej. Włamanie jest środkiem wiodącym do zaboru w celu przywłaszczenia, polega na przełamaniu zabezpieczeń, chroniących przedmiot czynności wykonawczej przed kradzieżą. Jednocześnie nie ma znaczenia, czy zabezpieczenie przedmiotu przed kradzieżą jest efektywne i jakich środków należy użyć, by je sforsować. (M. Kulik Komentarz do art. 279 kk, Komentarz LEX 2012). Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy zauważyć należy, że dostęp zarówno do garażu, jak i do budynku mieszkalnego był zabezpieczony. P. F. (1) i K. Z. (1) pokonali te zabezpieczenia – wyłamując zamek w drzwiach garażowych oraz wybijając okno w domku i dopiero później dokonywali przywłaszczenia mienia znajdującego się w tych pomieszczeniach, zatem w zakresie czynu z pkt I i II aktu oskarżenia obaj oskarżeni dopuścili się czynu stypizowanego w art. 279§1 kk.

Z uwagi na to, że opisane w pkt I i II aktu oskarżenia zachowania wyczerpują znamiona tego samego czynu zabronionego, a nadto zostały popełnione z wykorzystaniem takiej samej sposobności, w krótkich odstępach czasu, uznać należało że zachodzą warunki do przyjęcia tzw. ciągu przestępstw (art. 91 kk).

W czasookresie od 7 do 9 maja 2016r. obaj oskarżeni korzystali już z tego, iż zabezpieczenia zostały wcześniej przełamane, nie usuwali żadnych nowych zabezpieczeń, zatem czyn którego się dopuścili w tym czasie, należało zakwalifikować z art. 278§1 kk. Obaj oskarżeni przestępstwa z art. 278§1 kk, opisanego w pkt III aktu oskarżenia nie dopuścili się jednorazowo, ale w wyniku zachowań powtarzających się w okresie od 7 do 9 maja 2016r., w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uznać zatem należało, że ich zachowanie stanowi jeden czyn ciągły z art. 12 kk.

Sąd przyjął nadto, że obaj oskarżeni popełniając występki z art. 279§1kk działali w warunkach w warunkach tzw. multirecydywy określonej w art. 64§2 kk. Przesłankami skazania w warunkach multirecydywy są:

- 1) uprzednie skazanie sprawcy w warunkach recydywy specjalnej zwykłej;
- 2) odbycie łącznie co najmniej roku kary pozbawienia wolności;
- 3) ponowne popełnienie umyślnego przestępstwa określonego w art. 64 § 2 k.k.;
- 4) popełnienie wyżej wymienionego przestępstwa w okresie 5 lat od odbycia całości lub części ostatniej kary.

Multirecydywa oznacza zatem sytuację, gdy sprawca popełnia trzecie z kolei przestępstwo umyślne, przy czym skazanie za drugie z kolei przestępstwo miało miejsce w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. To trzecie przestępstwo ma być nie tylko przestępstwem umyślnym, lecz także przestępstwem wskazanym wyraźnie przez ustawodawcę. Czyni on to przez podanie trzech typów przestępstw - zgwałcenia, rozboju, kradzieży z włamaniem - oraz dwóch przedmiotów ochrony (tu w jednym przypadku wskazując także na sposób popełnienia czynu) - życia i zdrowia oraz mienia (z użyciem przemocy lub groźbą jej użycia) Sprawca musi popełnić jedno z tych wymienionych przez ustawodawcę przestępstw ponownie. Oznacza to, że jedno z przestępstw, za które został uprzednio skazany, również ma należeć do tej grupy. Okoliczność tę należy interpretować wąsko Mozgawa M. (red.), Budyn-Kulik M.,

Kozłowska-Kalisz P., Kulik M. Kodeks karny. Komentarz. WK, 2015) . Nadto sprawca musi odbyć łącznie karę co najmniej roku pozbawienia wolności, na który to okres składa się co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności przy pierwszym skazaniu i okres "dopełniający" do roku przy drugim skazaniu (np. 8 miesięcy i 4 miesiące).

Wobec P. F. (1) wyrokiem łącznym z dnia 24 marca 2014r. w sprawie V K 305/13 połączono kary pozbawienia wolności orzeczone:

I. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Olecku z dnia 27 lutego 2013r. sygn. akt. II K 739/12 za przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w okresie od listopada 2011r. do 10 kwietnia 2012r. - kara 7 miesięcy pozbawienia wolności.

II. Sądu Rejonowego w Giżycku V Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Węgorzewie z dnia 19 lipca 2013r. sygn. akt. V K 108/13 za przestępstwa popełnione:

- w dniu 13 grudnia 2011r. wyczerpujące dyspozycję art. 178a§2 kk w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- w dniu 4 grudnia 2011r. wyczerpujące dyspozycję art. 244 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

- w nocy z 22 na 23 grudnia 2011 r. wyczerpujące dyspozycję **art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;**

- w bliżej nieokreślonej dacie w okresie od 1 listopada 2011r. do 1 marca 2012r. wyczerpujące dyspozycję art. 278§1 kk w zb. z art. 279§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Wymierzona została kara łączną 2 lat pozbawienia wolności, którą P. F. (1) **odbywał w okresie od 22.06.2015r. do 4.12.2015r.** (odpis wyroku k. 272). Postanowieniem Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 26 listopada 2015r. w sprawie II Kow 934/15/wz został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary.

Wcześniej P. F. (1) skazany został wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 23 kwietnia 2008r. w sprawie IIK 22/08. Wyrokiem tym połączono następujące skazania P. F.:

1) wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 31 października 2006r. w sprawie VK 522/06 za przestępstwo z art. 178a§1 kk popełnione w dniu 2.06.2006r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby 3 lat. Postanowieniem z dnia 25.10.2007r. w sprawie VKo 307/07 zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności.

2) wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 16 listopada 2006r. w sprawie IIK 213/06 za przestępstwo **z art. 279§1 kk popełnione w nocy z 25 na 26 lutego 2006r. na karę 1 roku pozbawienia wolności** oraz za przestępstwa z art. 291§1 kk popełnione w dniu 13.02.2006r. i w styczniu 2006r., przy zastosowaniu art. 91§1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Łącząc kary jednostkowe wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby 3 lat. Postanowieniem z dnia 5.12.2007r. w sprawie IIKo 808/07 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

Łącząc wymienione kary pozbawienia wolności Sąd wymierzył P. F. (1) karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczoną karę P. F. (1) **odbywał w okresie od 23.01.2008r. do 27.11.2008r.**, kiedy to postanowieniem Sądu Okręgowego w Łomży został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary.

P. F. (1) odbył ponad 10 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia z dnia 23 kwietnia 2008r. w sprawie IIK 22/08, którym został skazany m.in. za czyn z art. 279§1kk i jednocześnie jednostkowa kara pozbawienia wolności, objęta tym wyrokiem, orzeczone za czyn z art. 279§1 kk wynosiła 1 rok. Następnie, wyrokiem łącznym z dnia 24 marca 2014r. w sprawie V K 305/13 za czyn z **art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk**, a więc będąc

już skazanym w warunkach recydywy, odbywał karę pozbawienia wolności w okresie 22.06.2015r. do 4.12.2015r. Łącznie odbył zatem ponad 1 rok kary pozbawienia wolności. Następnie P. F. (1) w ciągu 5 lat odbycia tej drugiej kary, ponownie dopuścił się umyślnego przestępstwa, które zostało wymienione w katalogu art. 64§2 kk – czynu z art. 279§1 kk (kradzież z włamaniem).

Również oskarżony K. Z. (1) czynu z art. 279§1 kk dopuścił się w warunkach tzw. multirecydywy. Wobec K. Z. (1) wyrokiem łącznym z dnia 21 marca 2013r. w sprawie VK 383/12 połączono m.in. kary pozbawienia wolności orzeczone:

I. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku V Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Węgorzewie w dniu 14 maja 2012r roku, w sprawie VK 99/12, za czyny popełnione w nocy z 22/23.11.2011r i 24/25.12.2010r kwalifikowane z art. 279§1kk, którym wymierzono kary odpowiednio po 1 roku pozbawienia wolności za każdy z czynów i orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności

II. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku V Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Węgorzewie z dnia 21 listopada 2012r w sprawie o sygn. akt VK 149/12, za popełnione w nocy z 22/23.12.2011r przestępstwo **z art. 279§1kk w zw. z art. 64§1kk, którym wymierzono karę 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności.**

Łącząc te kary wymierzono K. Z. (1) karę łączną w wysokości 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą wykonywał w okresie **od 27.05.2013r. do 22.07.2015r.**

Wcześniej K. Z. (1) wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku VIII Zamiejscowy Wydział Grodzki w Węgorzewie z dnia 8 kwietnia 2009r. w sprawie VIII 168/08 został skazany **za czyn z art. 278§1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności**, za czyn z art. 288§1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywała w **okresie od 29.12.2010r. do 2.09.2011r.** – postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2011r. w sprawie II1 Kow 1232/11 wz został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

K. Z. (1) odbył zatem ponad 8 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem z dnia 8 kwietnia 2009r. w sprawie VIII 168/08, którym został skazany m.in. za czyn z art. 278§1kk i jednocześnie jednostkowa kara pozbawienia wolności, objęta tym wyrokiem, orzeczona za czyn z art. 278§1 kk wynosiła 8 miesięcy. Następnie wyrokiem łącznym z dnia 21 marca 2013r. w sprawie VK 383/12 za czyn **z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk**, a więc będąc już skazanym w warunkach recydywy, odbywał karę pozbawienia wolności w okresie od 27.05.2013r. do 22.07.2015r. Łącznie odbył zatem ponad 1 rok kary pozbawienia wolności. Następnie K. F. (2) w ciągu 5 lat odbycia tej drugiej kary, ponownie dopuścił się umyślnego przestępstwa, które zostało wymienione w katalogu art. 64§2 kk – czynu z art. 279§1 kk (kradzież z włamaniem).

Nadto wskazać należy, że w zakresie czynu z pkt III aktu oskarżenia niewątpliwie w przypadku obu oskarżonych zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 64§1 kk. Zgodnie z tym przepisem Sąd przyjmuje bowiem taką kwalifikację czynu, jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany. Czyn z art. 278§1 kk jest podobny do czynu z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk, za który K. Z. (1) został skazany wyrokiem z dnia 21.11.2012r. w sprawie V K 149/12 na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i która to kara objęta została wyrokiem łącznym z dnia 21 marca 2013r. w sprawie VK 383/12 (karę łączną odbywał w okresie od 27.05.2013r. do 22.07.2015r.) Czyn z art. 278§1 kk, którego dopuścił się P. F. (1) jest podobny do czynu z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk, za który wyrokiem z dnia 1 grudnia 2011r. w sprawie VK 173/11 został skazany na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w całości w okresie od 29.03.2012r. do 29.07.2013r. (k. 276)

Wina oskarżonego P. F. (1) i K. Z. (1) jest bezsporna. Z uwagi na wątpliwości co do poczytalności obu oskarżonych, poddano ich badaniom biegłych psychiatrów oraz biegłego psychologa. Ze złożonej przez nich opinii wynika, że P. F. (1) nie cierpi na chorobę psychiczną oraz nie stwierdzono u niego upośledzenia umysłowego, czy innych zakłóceń czynności psychicznych lub też uzależnienia od alkoholu lub innych środków odurzających. Również u K. Z. (1) nie rozpoznano choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego, czy też organicznego zaburzenia osobowości.

Biegli rozpoznali u K. Z. (1) jedynie zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu oraz cechy osobowości dyssocjalnej. Zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i zdolność do pokierowania swoim postępowaniem zdaniem biegłych u żadnego z oskarżonych nie była zaburzona. Sąd dał wiarę stwierdzeniom zawartym w opinii biegłych, jako pochodzącym od osób obcych dla oskarżonych, specjalistów posiadających odpowiedni zasób wiedzy w dziedzinie psychiatrii. (opinia biegłych psychiatrów i opinia biegłego psychologa k. 359-360, 370-372, 361-362, 373-375)

Przy wymiarze kar pozbawienia wolności za wszystkie zarzucane P. F. (1) i K. Z. (1) czyny Sąd wziął pod uwagę wszystkie okoliczności podmiotowo- przedmiotowe sprawy. Nadto Sąd miał również na uwadze uprzednią wielokrotną ich karalność, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu (dane o karalności k. 620-622, 624-625, odpisy wyroków k. 250-282, 288, 594-596, 672, 673). Mając na uwadze te okoliczności Sąd uznał za zasadne wymierzenie każdemu z oskarżonych kar po 2 lata i 6 miesięcy za czyny I i II z a.o. oraz kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z pkt III a.o.

Jednocześnie na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonych P. F. (1) i K. Z. (1) kary łączne po 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Czyny, których dopuścili się oskarżeni wykazują więź czasową, nadto pokrzywdzonym jest ta sama osoba, więc uzasadnia to zastosowanie w przedmiotowej sprawie zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej. W ocenie Sądu kara łączna w wysokości, jaka została orzeczona wobec obu oskarżonych, odniesie swój skutek w zakresie prewencji generalnej, jak i indywidualnej. Zdaniem Sądu uzasadnione wydaje się być przekonanie, że pozostając na wolności obaj oskarżeni nadal będą dopuszczali się zachowań prawem zabronionych. P. F. (1) i K. Z. (3) byli wielokrotnie karani, odbywali nadto kary pozbawienia wolności orzeczone w innych sprawach. Przeprowadzone w sprawie niniejszej postępowanie dowiodło zatem, że pomimo wcześniejszych skazań i odbycia orzeczonych kar nie wyciągnęli praktycznie żadnych wniosków. Dlatego też w ocenie Sądu wyłącznie kara pozbawienia wolności może spełnić wobec oskarżonego funkcje i cele kary.

Na zasadzie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczyć należało okres tymczasowego aresztowania oskarżonego K. Z. (1) w dniach od 10 maja 2016r. godz. 16:10 do 2 grudnia 2016r. godz. 13:40, zaś wobec P. F. (1) zaliczyć należało okres tymczasowego aresztowania od dnia 9 maja 2016r. godz. 16:20 do dnia 2 września 2016r. godz. 14:06.

Na podstawie art. 46 § 1 kk, na wniosek pokrzywdzonej R. C. (1), orzeczono wobec P. F. (1) i K. Z. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę solidarnie na rzecz R. C. (1) kwoty 70.000 złotych. W kwocie tej mieści się zarówno wartość skradzionego i nieodzyskanego mienia, jak i wysokość szkód wyrządzonych przez P. F. (1) oraz K. Z. (1) podczas demontażu elementów wyposażenia domu, które zamierzali zabrać (m.in. uszkodzenia mebli podczas wymontowywania sprzętu AGD, uszkodzenia mebli podczas wycinania mosiężnych gałek, odcięte kable, wybite okno). Zgodnie z poglądami wyrażonymi w doktrynie do orzeczenia naprawienia szkody konieczne jest skazanie za przestępstwo, w wyniku którego wyrządzona została szkoda lub krzywda. Jednocześnie nie jest warunkiem niezbędnym, ażeby wyrządzona szkoda (materialna lub niematerialna) należała do ustawowych znamion przestępstwa, za które sprawca został skazany. Wystarczy, że jest ona bezpośrednim następstwem danego przestępstwa (zob. A. Marek, T. Oczkowski, [w:] Melezini (red.), System, s. 707; inaczej M. Łukaszewicz, A. Ostapa, Obowiązek naprawienia szkody, s. 63, Komentarz pod red. A. Grześkowiak, Wydawnictwo C.H. Beck 2012). Podana przez pokrzywdzoną R. C. (1) kwota w ocenie Sądu nie budzi zastrzeżeń, gdyż nie wydaje się wygórowana, została rzetelnie obliczona, nadto nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Nadto na podstawie art. 46§1 kk, orzeczono wobec P. F. (1) i K. Z. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę solidarnie na rzecz (...) S.A. V.I. G. kwoty 10.000 złotych – taka bowiem kwota została bowiem wypłacona przez ubezpieczyciela R. C. (1).

Na podstawie art. 230§2 kpk Sąd zwrócił K. Z. (1) dowód rzeczowy w postaci butów – pantofli koloru czarnego, uznając iż są one zbędne dla postępowania karnego.

Wysokość wynagrodzenia obrońców oskarżonych ustalono w oparciu o treść rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej

udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015 r. poz. 1801) oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2015 r. poz. 1805).

Ze względu na sytuację życiową i majątkową P. F. (1) i K. Z. (1), którzy nie posiadają stałego źródła utrzymania, a w najbliższej perspektywie mają do odbycia długoterminowych kar pozbawienia wolności, Sąd uznał, że pokrycie kosztów sądowych byłoby dla obu oskarżonych zbyt uciążliwe. Wobec powyższego na zasadzie art. 624 § 1 kpk zwolniono ich w całości od ich zapłaty.